

Rep.Nr.

2012/864

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 MAART 2012.

5DE KAMER

Arbeidscontract

Geacht op tegenspraak conform art. 747 § 2 Ger. Wb.
Definitief

In de zaak:

maatschappelijke zetel **BVBA**, met
gevestigd te

Appellante, niet vertegenwoordigd.

Tegen:

H **F** . wonende te

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr.
M. CUPPENS loco Mr P. WARNANTS,
advocaat te Hasselt.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Leuven op 16 oktober 2009;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 26 januari 2010;

- de conclusies van de partijen;

Gelet op de neergelegde stukken.

Gehoord de geïntimeerde partij in haar middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 5 maart 2012 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

a.-

De heer H trad op 9 augustus 2004 in dienst van de BVBA (hierna genoemd de BVBA) als arbeider. Een schriftelijke arbeidsovereenkomst wordt niet bijgebracht.

Met aangetekende brief van 9 juli 2007, verzonden op 12 juli 2007, beëindigde de heer H de arbeidsovereenkomst met een opzeggingstermijn die een aanvang nam op 16 juli 2007 om te eindigen op 27 juli 2007.

Met brieven van 24 september 2007, 24 oktober 2007, 25 maart 2008 (aangetekend) en 15 april 2008 vorderde de vakorganisatie van de heer H betaling door de BVBA van 564,19 EUR loon voor de gewerkte dagen in juli 2007.

Enige reactie van de BVBA ligt niet voor.

b.-

Op 22 april 2010 legde de heer N als zaakvoerder van de BVBA in handen van de Onderzoeksrechter bij de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, klacht met burgerlijke partijstelling neer wegens diefstal en misbruik van vertrouwen.

Met beschikking van 26 november 2010 verklaarde de Raadkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt dat er geen reden was tot vervolging van de heer H. De heer N werd veroordeeld tot de rechtsplegingsvergoeding.

Met arrest van 17 november 2011 bevestigde de Kamer van inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep te Antwerpen deze beschikking. De heer N werd veroordeeld tot de rechtsplegingsvergoeding.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met verzoekschrift op tegenspraak, neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Leuven op 5 juni 2008, vorderde de heer H betaling door de BVBA van 564,19 EUR loontegoed, te vermeerderen met de vergoedende, moratoire, wettelijke en gerechtelijke intrest, en met de kosten van het geding.

Hij vorderde tevens de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 27 juni 2008, stelde de BVBA een tegeneis en vorderde zij betaling door de heer H van 2.000 EUR schadevergoeding, te vermeerderen met de vergoedende en de gerechtelijke intrest en de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Met conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 17 februari 2009, vorderde de BVBA ook betaling door de heer H van 3.903,00 EUR, bedrag dat de heer H had ontvangen op een werf, indien de BVBA gehouden zou zijn voor deze werf een factuur op te stellen.

c.-

Met vonnis van 16 oktober 2009 verklaarde de arbeidsrechtbank de hoofdvordering ontvankelijk en gegrond, de tegenvordering ontvankelijk doch ongegrond. De BVBA werd veroordeeld tot betaling aan de heer H van 564,19 EUR achterstallig loon, te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest en met de kosten van het geding, begroot op 650 EUR rechtsplegingsvergoeding..

d.-

Dit vonnis werd op 15 januari 2010 op verzoek van de heer H betekend aan de BVBA.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 26 januari 2010, tekende de BVBA beroep aan tegen dit vonnis. Zij vorderde dat het arbeidshof het bestreden vonnis teniet zou doen, de oorspronkelijke vordering van de heer H als ongegrond zou afwijzen en haar oorspronkelijke vordering gegrond zou verklaren, met verwijzing van de heer H in de kosten van beide aanleggen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. De oorspronkelijke hoofdvordering

Aan de orde is de vraag of de BVBA, die voor het overige de oorspronkelijke hoofdvordering niet betwist, het loon van de heer H voor de maand juli 2007 mocht inhouden in het kader van een compensatie tussen dit bedrag en de vordering die BVBA op de heer H meende te hebben.

Artikel 23 van de Loonbeschermingswet omschrijft op limitatieve wijze welke inhoudingen op het loon van de werknemer kunnen worden gedaan. Relevant voor de beoordeling van de aan het arbeidshof voorgelegde geschil is hierbij artikel 23, 5° van de Loonbeschermingswet, dat betaald op het loon van de werknemer in mindering mogen worden gebracht, de vergoedingen en schadeloosstellingen verschuldigd ter uitvoering van artikel 18 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

Artikel 18 eerste en tweede lid van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalt:

"Ingeval de werknemer bij de uitvoering van zijn overeenkomst de werkgever of derden schade berokkent, is hij enkel aansprakelijk voor zijn bedrog en zijn zware schuld.

Voor lichte schuld is hij enkel aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt."

Bedrog in de zin van voornoemd artikel wordt omschreven als de opzettelijke, d.w.z. bewust gewilde tekortkoming van de werknemer aan de verplichtingen die voor hem uit de arbeidsovereenkomst voortvloeien, waardoor hij zijn persoonlijke aansprakelijkheid ten opzichte van zijn werkgever in het gedrang brengt, indien uit deze tekortkomingen althans schade is voortgevloeid.

Essentieel in dit verband is het intentioneel element, het kwaadwillig oogmerk, de wil om schade te berokkenen. (vgl. A. Van Oevelen, De civielrechtelijke aansprakelijkheid van de werknemer en van de werkgever voor de onrechtmatige daden van de werknemer in het raam van

de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, R.W. 1987-88, 1176)

De zware fout in de zin van artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet wordt omschreven als elke niet-intentionele fout, die zo grof en buitenmatig is dat zij in hoofde van degene die ze begaat niet te verontschuldigen is. (vgl. Arbrb. Antwerpen 13 november 1972, J.T.T. 1974, 6;

Onderscheidingscriterium tussen een gewone fout en een zware fout is op de eerste plaats het onredelijk karakter van de zware fout.

De zware fout is in die zin de fout die door een redelijk mens in gelijkaardige omstandigheden niet zou gepleegd zijn.

(vgl. Arbrb. Bergen 10 maart 1972, J.T.T. 1975, 222 ; Arbrb. Luik 21 november 1972, Jur. Liège 1972-73, 206)

Een tweede onderscheidingscriterium tussen de zware fout en de gewoonlijke voorkomende lichte fout is de waarschijnlijkheid van de schade: de dader was zich bewust of behoorde zich bewust te zijn dat zijn foutieve handeling schade zou berokkenen.

(vgl. L. Cornelis, La faute lourde et la faute intentionnelle, J.T. 1981, 513)

De gewoonlijk voorkomende lichte fout in de zin van artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet kan worden omschreven als de lichte fout die zich bij herhaling voor doet, zonder dat iedere fout, op zichzelf beschouwd, de aansprakelijkheid van de werknemer in het gedrang kan brengen.

Vereist is dat men in de persoon van de werknemer moet kunnen spreken van een zekere neiging, een geestgesteldheid, om in de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst foutief te handelen.

(vgl. A. Van Oevelen, o.c., R.W. 1977-88, 1179)

Indien de BVBA voorhoudt dat zij ten laste van de heer H aanspraak kan maken op schadevergoeding, daar zij door de fout van de heer H schade heeft geleden, dient zij aan te tonen dat de heer H wel degelijk een fout heeft begaan in de zin van artikel 18 van de Arbeidsovereenkomstenwet, het bestaan en de omvang van de door haar geleden schade te bewijzen en het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade.

Het arbeidshof kan hierbij enkel vaststellen dat de BVBA zoals door de arbeidsrechtbank terecht geoordeeld, niet

het bewijs levert van enige fout in hoofde van de heer F en dus zeker niet van de een gekwalificeerde fout in de zin van artikel 18 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

In die omstandigheden was de BVBA niet gerechtigd enige inhouding te doen op het loon van de heer H zodat diens hoofdvordering door de arbeidsrechtbank terecht gegrond werd verklaard.

2. De oorspronkelijke tegenvordering

De BVBA vordert de betaling van een schadevergoeding en houdt in dit verband in essentie voor dat de heer H tijdens de weekends en met personeel en materiaal van de BVBA voor eigen rekening werken zou hebben uitgevoerd, waarbij hij verdiensten zelf incasseerde.

Het arbeidshof herhaalt dat, indien de BVBA voorhoudt dat zij ten laste van de heer H aanspraak kan maken op schadevergoeding, daar zij door de fout van de heer H schade heeft geleden, dient zij aan te tonen dat de heer H wel degelijk een fout heeft begaan, het bestaan en de omvang van de door haar geleden schade te bewijzen en het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade.

De BVBA legt geen stukken neer die haar stelling kunnen ondersteunen.

Tevens moet rekening gehouden worden met het feit dat de BVBA minstens een gedeelte van deze feiten ook heeft aangevoerd voor de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling, en deze geen aanleiding zagen om de heer H te vervolgen.

De BVBA levert het gevraagde bewijs niet, zodat de arbeidsrechtbank de tegenvordering van de BVBA terecht als ongegrond heeft afgewezen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak met toepassing van artikel 747 § 2 zesde lid Ger.W. en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond, bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de BVBA in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen begroot op 715 EUR rechtsplegingsvergoeding;

Legt de kosten van betekening van het vonnis, begroot op 109,54 EUR, tevens ten laste van de BVBA.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

D. RYCKX : Raadsheer,

E. VAN LAER : Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

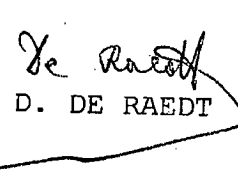
D. VRIJSEN : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

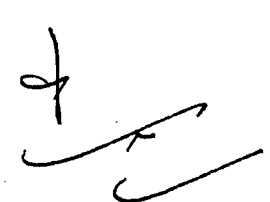
D. DE RAEDT : Griffier,

E. VAN LAER

D. DE RAEDT

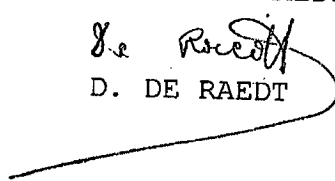

D. VRIJSEN

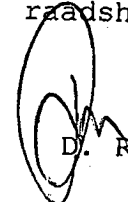

D. RYCKX

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 26 maart 2012 door de heer D. RYCKX, raadsheer, bijgestaan door D. DE RAEDT, griffier;

D. DE RAEDT

D. RYCKX